

عنوان مقاله:

بررسی ضمان در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علی کلیدبری مقدم - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

ضمان عقدی است که به موجب آن شخصی در برابر طلبکار و با موافقت او دین دیگری را برعهده می گیرد. ضمان عقدی عهدی. رضایی و تبعی است و هیچ یک از طرفین عقد ضمان نمی توانند بدون رضایت یکدیگر آن را برهم بزنند. ضمان از حیث مسئولیت ضمان و مضمون عنه به دو نوع تقسیم گردیده است. ضمان به صورت نقل ذمه به ذمه که به موجب آن با تحقق عقد ضمان. مدیون (مضمون عنه) از مسئولیت نسبت به دینیکه برعهده داشته است در برابر دائن (مضمون له) بری الذمه گردیده و ذمه ضامن در برابر مضمون له مشغولی گردد. ضمان به صورت ذمه به ذمه یا ضمان تضامنی که آن را ضمان به نحو تضامن نیز گفته اند در اینگونه ضمان با تحقق عقد ضمان، علاوه بر ذمه مضمون عنه ذمه ضامن نیز در برابر مضمون له مشغول می گردد. طلب کار یا مضمون له می تواند برای وصول طلب خود به هر یک از مضمون عنه یا ضامن به نحو تضامنی و برای همه طلب خود بدون رعایت تقدم و تاخر مراجعه نماید مگر این که بین ایشان در خصوص نحوه مراجعه ترتیبی مقرر شده باشد که در صورتی که مضمون له ترتیب مزبور را پذیرفته باشد به ترتیب مزبور عمل خواهد شد. بدین صورت که ممکن است ضامن با مضمون له قرار گذارد که ابتدا طلب کار به مدیون اصلیمراجعه نماید و در صورت عدم پرداخت طلب. طلب کار توسط مدیون اصلی. مضمون له حق مراجعه بهضامن را پیدا نماید. با این تحقیق قصد داریم به بررسی موضوع عقد ضمان در ایران و فرانسه بپردازیم.

کلمات کلیدی:

عقد ضمان، ضمانت، حقوق مدنی، ضمانت بانکی، حقوق تجارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1469685>

